

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6071/14

לפני :
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

העותרים :
1. ח"כ דוד אזולאי
2. נהוראי לחיאני
3. מיכאל מישל טפירו
4. יקותיאל דרעי

נגד

המשיבים :
1. משרד החינוך
2. משרד האוצר
3. מרכז השלטון המקומי

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : ד' בשבט תשע"ו (14.1.16)

בשם העותרים : עו"ד אורי קידר ; עו"ד סמדר טל-טביביאן ;
עו"ד שיר אנגיל-כץ

בשם המשיבים 1-2 : עו"ד רן רוזנברג
בשם המשיב 3 : עו"ד נועה בן אריה

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. לפנינו עתירות למתן צו-על-תנאי אשר יורה למשיבים להשוות את מודל התקצוב של גני הילדים הפרטיים המוכרים שאינם רשמיים (להלן – הגנים הבלתי רשמיים) למודל התקצוב החל על גני הילדים הממלכתיים. תקצוב הגנים הבלתי רשמיים על ידי המדינה מתבצע בהתאם להנחיות משרד החינוך שכותרתן "השתתפות משרד החינוך בתקציב הרשויות המקומיות". המודל מבוסס על עלות נורמטיבית של

שכר גננת, עלות נורמטיבית של שכר סייעת ועלות הוצאות שאינן שכר, כשעלויות אלה מחולקות ב-31 או ב-33 ילדים (בהתחשב בשאלה האם מקבלת הרשות הרלבנטית מענקי איזון).

2. העותרים טוענים להפלייתם התקציבית של גני הילדים הבלתי רשמיים ועותרים שנורה על השוואת מודל התקצוב בין גנים אלו לבין גני הילדים הממלכתיים, ולמצער לשינוי מודל התקצוב. עוד נטען כי מדיניות הביקורת שמנהיג משרד החינוך בכל הנוגע להתנהלותם התקציבית של הגנים הבלתי רשמיים היא נוקשה, בלתי מידתית, נעשית לתכלית שאינה ראויה ומוליכה אותם לחוסר יכולת הישרדות כלכלית.

3. המשיבים 1-2 טוענים כי לא הוכח שמדיניות התקצוב של הגנים הבלתי רשמיים הינה בלתי סבירה או בלתי מידתית, ובוודאי שלא הוכח שהתנהלותם מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה בנושא המצוי, מעצם טבעו ומהותו, בלב הפרוגטיבה של המשיב 1. עוד נטען כי מודל התקצוב הקיים מבטא איזון הולם וראוי בין אחריותה ומחויבותה של המדינה להפעלתו של החינוך הממלכתי במדינה, לבין החלטתה של המדינה להכיר במוסדות חינוך פרטיים ולממןם באופן משמעותי. לבסוף, נטען כי עתירתם של העותרים להשוואת המימון הציבורי לשני סוגי גני הילדים – הממלכתי מחד והפרטי מאידך – סותרת את מדיניותו של המשיב 1 להעדיף את החינוך הממלכתי בישראל – מדיניות שזכתה להכרה בחקיקה ובפסיקה – תוך שאין באמור כדי ללמד על כך שמודל התקצוב שבו נוקט המשיב 1 ביחס לגנים הבלתי רשמיים הינו בלתי ראוי או בלתי ענייני.

4. בדיון שהתקיים לפנינו ביום 23.2.2015 הורינו למשיבים 1-2 להגיש הודעה מעדכנת, לאחר בחינה מתאימה של טענות העותרים על ידי צוות מקצועי, ולהציג בגדרה את מודל התמיכה בגנים הבלתי רשמיים, כשהודעה זו תהא על דעתו של שר החינוך ותיתמך בתצהיר.

5. בהודעה המעדכנת מיום 16.8.2015 עדכנו המשיבים 1-2 כי התכנס במשיב 1 צוות מקצועי בראשות סמנכ"ל המשרד, בו השתתפו גורמי מקצוע שונים במשרד, וכי צוות זה שב וברק את מודל התקצוב הקיים (שפורט בהודעה המקדמית לעתירה). לפי ההודעה, בא הצוות דגן לכלל מסקנה כי אין מקום לשנות ממודל התקצוב הקיים, תוך שהוא מתייחס – בין היתר – אף להחלטת המשרד להשתתף השנה בעלותה של סייעת נוספת בגנים הבלתי רשמיים.

6. העותרים טוענים כי ההודעה דנן אינה מקיימת את החלטתנו מיום 23.2.2015 בה ביקשנו להציג לפנינו את מודל התמיכה.

7. אכן, בהודעה המעדכנת מיום 16.8.2015 לא פורט מחדש מודל התמיכה, אך מצאנו כי היא מפנה למודל המפורט בתגובה המקדמית מטעם המשיבים 1-2 (בסעיפים 18-27). יצויין כי הוראתנו להקים צוות מקצועי שיבחן את המודל קויימה, ומההודעה העדכנית עולה כי ממצאיו הינם על דעתו של השר, שהחליט להותיר את מודל התקצוב הקיים על כנו, בשים לב לעקרונות המפורטים בסעיף 9 להודעה העדכנית.

8. אנו מקבלים את טענות המשיבים 1-2 לפיהן לא עלה בידי העותרים להוכיח כי מדיניות התקצוב הקיימת של הגנים הבלתי רשמיים הינה בלתי סבירה או בלתי מידתית, ואיננו סבורים כי יש מקום – בנסיבות – להתערבותנו בעיקרי מדיניות אלה.

אנו סומכים ובטוחים כי המשיב 1 יתמיד בבדיקת טענות העותרים ואחרים, כדי לבחון אם מודל התקצוב הקיים מאפשר לגנים הבלתי רשמיים להתקיים בצורה סבירה.

9. נוכח האמור לא ראינו מקום לאפשר הצטרפות הגב' הורביץ כעותרת או כידיד בית המשפט, בקשה שהוגשה ערב הדיון.

10. המשיב 3 – מרכז השלטון המקומי – טוען, ובצדק, כי הסעדים המבוקשים בעתירה אינם יכולים להיות מכוונים אליו, שכן המודל התקצובי נתון לשיקול דעת המדינה ואינו מסור להחלטתו.

11. העתירה נדחית איפוא.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ד' בשבט התשע"ו (14.1.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט